Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.480 van 16 oktober 1998

A. 62.793/VIII-915
(voorheen VI-12.386)

In zake : **DELIRE** Guy,
Aiglonlaan 29
1180 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Vervoer,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT en
Mr. Nathan WEINSTOCK, advocaten,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partij :

REMACLE Henri,
Januarilaan 38, bus 9
1200 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 15 maart 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Guy DELIRE de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 27 december 1994 waarbij Henri REMACLE bevorderd wordt tot hoofdingenieur-directeur in het Franse taalkader van het bestuur van de verkeersreglementering en van de infrastructuur van het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur;

Gezien het op 8 december 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Henri REMACLE vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 22 december 1995, waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HENDRICKX, loco Mr. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van de heer REMACLE, tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten nuttig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Verzoeker is eerstaanwezend ingenieur van Bruggen en Wegen, hoofd van dienst bij het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur.

2. De tussenkomende partij was vastbenoemd bij het Nationaal Instituut voor de huisvesting. Dat instituut is opgeheven bij de wet van 28 december 1984 tot afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut. Naar aanleiding daarvan is de tussenkomende partij bij een koninklijk besluit van 7 november 1988 ambtshalve overgeheveld naar het Ministerie van Openbare Werken en later aangesteld bij het Ministerie van Verkeer en Infrastructuur.

3. In 1994 hebben verzoeker en de tussenkomende partij gesolliciteerd naar betrekkingen van hoofdingenieur-directeur bij het bestuur van de verkeersreglementering en van de infrastructuur, waaronder één betrekking bij de dienst Infrastructuur, directie Wegen : normen en databank.

4. Op 3 september 1994 heeft de directieraad de sollicitaties onderzocht. Hij heeft geoordeeld dat verzoeker niet of onvoldoende aan het profiel beantwoordde, heeft vijf gegadigden in aanmerking genomen en heeft de tussenkomende partij als eerste gerangschikt. Deze voordracht is op 19 september 1994 ter kennis gebracht van de gegadigden.

5. Verzoeker heeft geen bezwaarschrift ingediend bij de directieraad. Hij heeft daarentegen wel, bij brief van 30 september 1994, rechtstreeks een klacht ingediend bij de Vice-Eerste Minister en Minister van Verkeer; in die klacht voert hij aan dat de tussenkomende partij geen rijksambtenaar, maar personeelslid van een parastatale instelling was.

Daarop is hem in een brief van 5 oktober 1994 geantwoord dat zijn bezwaarschrift niet voldeed aan het bepaalde in artikel 27, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel; wat de zaak zelf betreft, staat in die brief dat de tussenkomende partij bij koninklijk besluit naar het Ministerie van Openbare Werken is overgeheveld.

Verzoeker heeft dezelfde bezwaren vervolgens ingediend bij de nieuwe Minister van Infrastructuur; in het antwoord daarop wordt verwezen naar het antwoord van de vorige minister.

6. Bij koninklijk besluit van 27 december 1994 is de tussenkomende partij bevorderd tot hoofdingenieur-directeur in het Franse taalkader van het bestuur van de verkeersreglementering en van de infrastructuur, directie Wegen : Normen, met ranginneming en geldelijke gevolgen op 1 december 1994. Dat is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker een enig middel aanvoert waarin hij in hoofdzaak stelt dat de tussenkomende partij "nooit bij koninklijk besluit in een betrekking bij een ministerie van het Rijk benoemd is"; dat ze benoemd is bij het Nationaal Instituut voor de huisvesting en dat haar overheveling, bij koninklijk besluit van 7 november 1988, "niet als een benoeming kan

worden beschouwd", omdat dit koninklijk besluit "genomen is krachtens de wet van 28 december 1984 (...) waarvan artikel 3, § 2, bepaalt dat het personeel wordt overgeheveld met inachtneming van de beginselen vervat in het koninklijk besluit, gecoördineerd op 24 november 1981" waarvan artikel 2, § 4, bepaalt dat de in de §§ 1, 2 en 3 bedoelde dienstaanwijzingen geen nieuwe benoemingen en geen overhevelingen zijn; dat hij aanvoert dat de overheveling van het personeel van het Nationaal Instituut voor de huisvesting naar het ministerie niet definitief geworden is door het koninklijk besluit van 7 november 1988; dat hij besluit dat de tussenkomende partij geen rijksambtenaar is en bijgevolg niet bevorderd kan worden binnen een rijksbestuur;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de tussenkomende partij in vast verband benoemd is bij het Nationaal Instituut voor de huisvesting; dat ook vaststaat dat ze ambtshalve overgeheveld is naar het Ministerie van Openbare Werken; dat die overheveling geen nieuwe benoeming is; dat de tussenkomende partij naar aanleiding van die overheveling en met toepassing van de door verzoeker aangehaalde bepalingen haar hoedanigheid, graad, dienstanciënniteit en wedde-anciënniteit heeft behouden; dat ze een vastbenoemde ambtenaar is; dat de door verzoeker in zijn laatste memorie aangevoerde omstandigheid dat definitieve ambtsneerlegging, inzonderheid in het geval dat betrokkene twee jaar na elkaar de beoordeling "slecht" krijgt, bij het Nationaal Instituut voor de huisvesting niet helemaal op dezelfde manier geregeld was als bij de Staat, niets afdoet aan het feit dat de tussenkomende partij vastbenoemd is; dat de tussenkomende partij na haar overheveling de anciënniteit heeft behouden die ze bij het Nationaal Instituut voor de huisvesting heeft verkregen, zodat ze de vereiste anciënniteit had om in

een graad van rang 13 te worden benoemd; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien oktober 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**